

VICENT GENOVÉS

Membre de la Comissió de Dramatúrgia Interna de Teatres de la Generalitat

Per Rubén García

AAPV: Què és la Comissió de Dramatúrgia Interna i com va sorgir?

Vicent Genovés: Des del Consell Rector de Teatres s'havia intentat que hi haguera un comitè de lectura, el qual no s'arribà a posar en marxa. Aquesta Comissió de Dramatúrgia Interna arreplega aquesta idea: crear un òrgan que s'encarregara d'estudiar textos i proposar nous projectes. Va ser la Directora General la que va decidir que els directors que en eixe moment estàvem a la casa formaren aquesta comissió, açò va ser a finals de la temporada passada. L'any passat es va desenvolupar el projecte "Goldoni i el seu temps" i arran d'aquest i en les reunions que mantinguèrem després es va decidir preparar un altre projecte.

AAPV: Quins són els objectius d'aquesta Comissió?

Vicent Genovés: L'objectiu immediat és el proper projecte que durem a terme, que es farà a l'estil "Goldoni i el seu temps". L'objectiu és dissenyar-ne un, que com ja ha sigut anunciat per la Directora General i per la Consellera, és sobre les obres de Lope de Vega i Els Nocturns. La con-

siderem una època molt interessant i hem pensat que seria una bona idea continuar amb el teatre clàssic i dedicar-li una pàgina a Lope de Vega i Els Nocturns. Per exemple, n'hi ha diverses teories sobre aquests autors, hi ha gent que diu que Lope de Vega va ser el fundador de Els Nocturns, altres diuen que Lope va agafar-ne idees i les va

plasmar en les seues obres. El treball de la Comissió de Dramatúrgia Interna consisteix a estudiar textos sobre el tema ja establert, en aquest cas hem llegit totes les obres que hem pogut de Lope de Vega que tingueren relació amb València i triem les que ens semblen que poden formar un programa interessant. Però aquesta no es l'única forma de portar a terme projectes des de Teatres de la Generalitat. Per exemple, l'obra "Dario Fo, ¿Alcalde?" no ha passat per la Comissió de Dramatúrgia Interna, va ser una decisió directa de la Directora General. Per tant, es mantenen diverses formes de triar obres, la Comissió no forma part de tots els projectes sinó que és una fórmula experimental de fer les coses d'altra manera.

AAPV: Qui forma part de la comissió?

Vicent Genovés: Per a formar la Comissió es va comptar amb els directors que en eixe moment estaven col·laborant amb Teatres, és a dir, Antoni Tordera, Juli Leal, Rafa Calatayud i jo. Lògicament, presideix la comissió la Directora General, Inmaculada Gil-Lázaro i també n'hi ha un director de producció, Alfredo Mayordomo.

AAPV: Es continuarà treballant amb la vertebració autonòmica amb produccions a Alacant, Castelló i València?

Vicent Genovés: Aquesta és una decisió que ha de prendre la Directora General, l'any passat es va fer així i n'hi ha esperit de continuar amb la mateixa fórmula. Personalment sí que insistiria sobre aquest tema, perquè no es qüestió de fer-ho una volta i deixar-ho, s'ha de consolidar les estructures que tinguen futur. De totes formes, per exemple, "El sí de las niñas" de Moratín va començar a Alacant i ha passat per València i per

Castelló. L'única que ha tingut més problemes ha sigut "Utopia Mariveaux", que per qüestions tècniques d'escenografia només s'ha representat a València. Era molt difícil transportar eixa escenografia per la Comunitat Valenciana.

AAPV: Quines produccions s'han triat per a aquesta temporada? Qui les dirigirà?

Vicent Genovés: Com he comentat adés, una volta el tema estava decidit analitzàrem textos d'aquests autors fins que trobem unes obres que pensem que són interessants i representatives, però el projecte encara no està tancat i no estan decidits tots els autors. Probablement n'hi haurà un text de Lope de Vega i la resta seran dels Nocturns valencians. D'igual manera, encara no se sap qui dirigirà les obres, aquesta serà una decisió posterior a la decisió dels títols. Dins de la Comissió s'ha parlat de quines obres podrien configurar un bon programa però no qui les dirigirà.

AAPV: Aleshores, quan es podran conèixer els títols de les obres?

Vicent Genovés: Pense que ho sabrem prompte, però malauradament la cultura va massa lligada a les qüestions polítiques. Ara n'hi ha eleccions generals i aquestes coses sempre afecten. Haurem d'esperar a que passen els comicis perquè les coses s'aclarisquen. Pense que la primera producció podria obrir la temporada que ve.

AAPV: Per què s'han triat aquestes obres?

Vicent Genovés: A l'hora de treballar, ens reunim i pensem que podria interessar fer, que n'hi ha fam per part del públic. "Goldoni i el seu temps" ha sigut un espectacle que han funcionat molt bé

en quant a públic es refereix ja que s'ha penjat el cartell de 'no queden localitats'. Per tant, hem vist que n'hi ha una demanda clara de teatre clàssic. A més a més, per a aquest projecte hem volgut posar el llistó més alt i per a complicar un poc més el tema pensàrem a fer teatre en vers, ja que ací s'ha fet molt poc. Hem buscat obres que tingueren una bona qualitat dramàtica, perquè no sempre es així. A més a més, també hem intentat buscar obres que foren en valencià, encara que s'ha de tindre en compte que estem parlant d'una època molt castellanitzada.

AAPV: Aquestes noves produccions, què aporten a la dramaturgia valenciana?

Vicent Genovés: Crec que els actors i directors valencians necessitem afrontar-nos al teatre en vers, que es fa molt poc i des de fa molts anys està molt abandonat tant en castellà com en valencià. D'altra banda, es parla molt de la ciutat de València, sobretot davant els esdeveniments que tenim en portes com ara el circuit de Fórmula 1, una altra volta la Copa del Amèrica, la Ciutat de les Ciències, l'Òpera... és una ciutat de destí turístic i crec que és un moment per a parlar de la ciutat. En l'època de la que estem parlant no és gratuït que Lope de Vega escriga "Los locos de Valencia", "La viuda valenciana" o "El grao de

Valencia". A més al segle XVII València tenia les seues particularitats: per exemple la Facultat de Medicina tenia molta fama; també era famós l'hospital psiquiàtric, d'ací l'obra "Los locos de València"; o fins i tot, en "La viuda valenciana" es parla que les dones valencianes tenien una conducta més liberal que a la resta d'Espanya. Per tant, València en aquella època era una ciutat de la qual es parlava, una ciutat que brillava, de la mateixa manera que passa actualment.

AAPV: Quan apostarà Teatres de la Generalitat veritablement pel valencià?

Vicent Genovés: Passa per diverses qüestions, no sols ha d'apostar pel valencià Teatres sinó també l'Administració, la professió i la població. En aquests moments visquem una realitat i és que quan es fa una obra de teatre en valencià la taquilla baixa molt. Açò perjudica a les empreses privades, a l'empresa pública, a la imatge del teatre i als propis actors i actrius. El teatre en valencià no té una normalitat ni a la ciutat ni al circuit, però no estic dient que totes les obres en valencià no tinguen èxit, per exemple "Mala ratxa" va penjar el cartell de no queden localitats al Teatre Talia. L'Administració fa una inversió en recursos públics per a paliar el descens de taquilla de les obres en valencià, però crec que no és una qüestió de quantitat de diners, sinó de com s'inverteixen eixos diners i recursos que es dediquen al teatre en valencià. Si ens dediquem a omplir els teatres amb invitacions o a programar obres en valencià encara que estiga la sala buida, pense que és pitjor per a tots. Caldria fer un estudi de com tractar el teatre en valencià perquè estiga a l'alçada del teatre en castellà dins del circuit i cada volta que es faça una obra en valencià s'ompliga el teatre. Això justificaria més inversió, però si cada volta que es programa una obra en valencià la taquilla baixa un 30% no està justificat que es

faça més inversió.

AAPV: Però aquest punt de vista és només des d'una vessant econòmica...

Vicent Genovés: Pense que els recursos públics s'han de dedicar a aquelles coses que el ciutadà tinga interès, no es poden dedicar recursos públics a coses que només interessen a dues persones, perquè si és així només es podrà dedicar una part mínima dels recursos. Cada volta som més a la professió, cada volta ix més gent de les escoles i l'Administració no pot dedicar cada volta més recursos a la cultura, la cultura s'ha d'autofinançar perquè si no arribarem a un moment d'estrangulament que no podrem treballar ningú.

AAPV: Aleshores, com penses que es troba el teatre valencià?

Vicent Genovés: Estem en un bon moment, encara que és delicat perquè estem en una crisi de creixement. Crec que s'ha d'apostar per un model nou, des de les escoles als teatres públics. La política de subvencions es una política parterernalista que ha fet una funció però s'hauria de canviar per una política més seriosa i més empresarial.

AAPV: I com veus al públic de teatre valencià?

Vicent Genovés: El públic valencià és un bon receptor de teatre, però teatre convencional, encara que cada dia hi ha un sector més ample al que li agrada el teatre avantguardista, tinguem els dos pols. Crec que el públic valencià no és flexible i estem lluny de veure que la gent que va a les sales alternatives li agrada veure també una obra burguesa, en el bon sentit de la paraula, de teatre

convencional al Principal i la gent que sol anar al Principal vaja a qualsevol sala alternativa que planteja altres estètiques i altres formes de fer que també són molt interessants.

AAPV: Quins són els projectes de futur de la Comissió?

Vicent Genovés: El treball de la comissió dependrà dels resultats, si el nou projecte és igual o supera el de Goldoni, imagine que es continuarà treballant de la mateixa manera, encara que els membres de la Comissió no siguen els mateixos. Pense que els artistes han de ser el contrari a ser funcionari, crec que el problema dels teatres públics és que l'*staff* està compost per funcionaris, hauria de ser més flexible i amb més mobilitat de personal. Una comissió de dramaturgia no hauria d'estar composta sempre per la mateixa gent, tal volta jo puc aportar coses sobre teatre clàssic, he fet "El sí de las niñas" i està clar que sé de teatre clàssic, però si cal adaptar obres d'Stringberg segurament hi haurà gent que sap molt més que jo i, en aquest cas, jo no hauria d'estar en eixa comissió.